

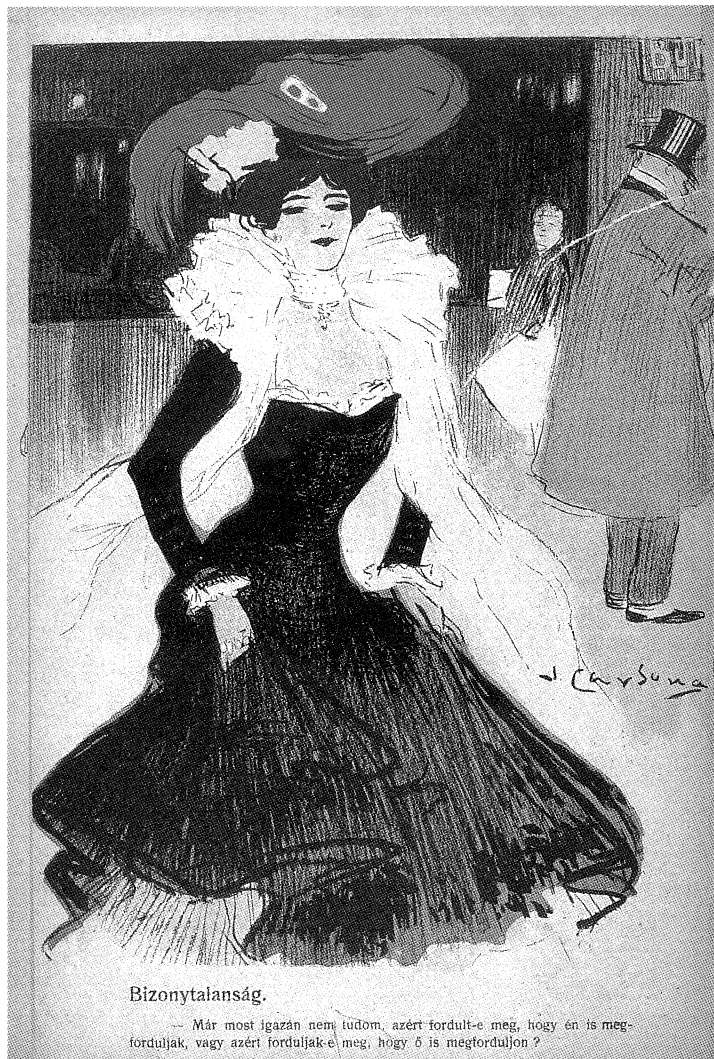
Az aszfaltbetyár

SZÉP ERNŐ

Betyár vagyok, fővárosi,
Nem pedig vidéki,
Az aszfalton betyárkodok,
Az istenét néki!
Bogár Izor becsületes nevem,
A lapokból ismerik elegen.
Váci-utcán télen-nyáron,
Az aszfaltot én elállom,
És a nőket inzultálok,
Inzultálok.

Betyárélet, betyárélet,
Aszfaltbetyárélet...
Megszólítom, hogyha látom,
A fehérchselédet.
Hej de siker ezt nem koszoruzza,
A betyár a rövidebbet húzza:
Hogyha a nők előtt termek,
Nem imponál ez a termet,
A gyenge nők pofonvernek,
Pofonvernek.

Rosszul megy szegény betyárnak
Most ezen a téren:
Sulyos testi sértésekkel
Tele vagyok kérem.
Ahány hölgynek kívánok jónapot,
Ugyanannyi nehéz pofont kapok,
Szemem a szikrát úgy hányta,
Mint a villamos ívlámpa,
Felnyakalt már minden lányka,
Minden lányka.

Bizonytalanság.

— Már most igazán nem tudom, azért fordult-e meg, hogy én is megforduljak, vagy azért forduljak-e meg, hogy ő is megforduljon?

„Bizonytalanság”
Flirt, 1904. 9. sz.

Ötvenezer pofont kaptam
Kérem szépen máig,
Ezt a mesterséget arcom
Nem bírja sokáig.
Megdöbbentő, ahogy velünk bánnak,
Kérvényt írok Boda kapitánynak:
Főkapitány úr, esengem,
A brutális hölgyek ellen
A rendőrség védjen engem,
Védjen engem!

(1908. In Szép Ernő összes versei. Budapest, 2003. 196–197.)

Egy gavallér újévi levelei

I. Ahhoz, aki őt szereti

Drágám!

Itt az új esztendő, szerelmünk első évfordulója. Újra a legjobbat kívánom neked és újra megfogadom, hogy örökké szeretni foglak. Mennyi boldog óránk emléke fűződik a múlt esztendőhöz, ama feledhetetlen perc óta, amikor egy csókban nekem adtad a szívedet! Igazán nem tudom, hogyan háláljam meg a legistenibb és legbájosabb nőnek ezeket a gyönyörű pillanatokot. Fogadd ezt a csekélységet és véle ezt a két szót: Drága, imádlak!

A te...

(A levélhez mellékelve: egy nagy doboz Kugler-cukorka és a levélíró önarcképe.)